

har bredt sig til Asien, at det altsaa er en Slags halv asiatisk Overenskomst, det vil sige, det er et Udtryk, som man vel ikke tør bruge, for det er vel ikke i Almindelighed betegnende som Udtryk for den største Civilisation; tværtimod var dette Udtryk maaske mere betegnende for det Standpunkt, man her i Tinget indtog forleden Dag, end for det Standpunkt, man indtager i Dag. Jeg kan kun glæde mig over, at man paa Post-, Telegraf- og Jærnbanevæsenet vil være international, og beklager kun, at man for øvrigt paa det tekniske Omraade, f. Eks. hvad Metersystemet angaar — hvor den ærede Ordfører for øvrigt ogsaa har støttet mig — har svigtet i den Henseende, og der er kommet til et saadant underligt Mellemstandpunkt, som man godt kunde kalde „halvasiatisk“, idet alle andre Lande omkring os have et System, som vi praktisk maa følge, f. Eks. ved Jærnbanevæsenet, for ellers kunde vi heller ikke komme ind paa denne Overenskomst; men ved Siden heraf maa vi for være fare Landsmænds Skyld opretholde de gamle velbekendte, meget ubekvemme Benaevnelser i Maal og Vægt, baade fornielt og reelt. Jeg har heller ikke paa Patentomraadet, det andet tekniske Omraade, haft Grund til at glæde mig over Tingets Tilslutning, men nu er det jo gaaet over til en anden Minister, og jeg haaber, at man nu maa komme ud over det; den ærede Ordfører behøvede jo, at man vilde vise nogen Interesse for det internationale Standpunkt, saa at det paa nogle Omraader bliver det gældende. Som sagt, her har jeg kun at paaafstønde det Strid, man vil lette Regeringen. Den ærede Ordfører mente, at det var rart, at vi kom foran Sverige og Norge paa dette Omraade. Na ja! det kunde jo være ret oplivende, da vi paa andre Omraader ere saa langt bagved med Hensyn til det internationale, at vi saa dog kunne gaa lidt foran paa dette Omraade.

Ordføreren (Bajer): Der er jo ingen væsentlig Uenighed mellem den højtærede Minister og mig, det er i alt Fald kun tilfældende, maaske kun en Strid om Ord; men der er dog et af disse Udtryk, som jeg skal gøre en Bemærkning ved, fordi det ikke er af mig selv, naar jeg taler om „privatretlig Neutralitet“. Jeg skylder at

nævne min Kilde, det er en Forfatter, som særlig har syset med Spørgsmaalet om de internationale Unioner, en Professor Meili ved Universitetet i Zürich, der har holdt et Foredrag i Berlin, i Kraft af hvilket han er blevet Medlem af det juridiske Selskab i Berlin. Jeg nævner dette, fordi jeg anser ham for at være en kyndig Mand. Han bruger netop dette Udtryk i sit lille Skrift „Die internationale Union“ Side 35. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse en 3—4 Linier, hvor han siger: Jærnbaneretsunionen har omgivet de internationale Jærnbanners Samarbejdsmidler — „Betriebsmittel“, siger han — med en Slags privatretlig Neutralisering. Det er Artikel 23 i Overenskomsten, der sigtes til.

Ministeren for offentlige Arbejder (Junger Slev): Maa jeg gøre opmærksom paa, at det vistnok maa være i overført Forstand. Jeg giver mig for Resten ikke ud for at kunne analysere disse ret fine statsretlige Problemer om privatretlig Neutralisering med videre, men jeg antager dog, det maa være i overført Forstand, at Udtrykket er brugt, thi det forekommer mig, at Spørgsmaalet om en Neutralisering vil først saa sin Betydning i Krigstilfælde, og tror saa det ærede Medlem, at den privatretlige Neutralisering vil kunne staa sig og saa nogen som helst Betydning mellem de Magter, der have sluttet denne Overenskomst? Jeg tror det ikke, men jeg tror jo heller ikke saa meget paa den Slags Ting som den ærede Ordfører, og gør man ikke det, forekommer det mig ikke, at det er værdt, at man kommer ret dybt ind i den Materie, og saa har det jo heller ikke saa stor Betydning, hvad man kalder den Ting.

Ordføreren (Bajer): Jeg tror, jeg skal snart blive enig med den højtærede Minister. Dersom jeg havde sagt „folkeretlig Neutralisering“, saa havde den højtærede Minister Ret, saa havde der været Tale om, hvad der gjaldt i Krigstid, men der staaer udtrykkelig privatretlig Neutralisering, og det vil sige, at naar et Stykke russende Jærnbanomateriel er kommet fra Italien, her op til Danmark, og der er en Rets sag, ifølge hvilken man vil lægge Beslag